

tænkningen, inden den blev trykt. Jeg valgte det sidste, fordi det var min Følelse imod at benytte en Maade, der som sagt tidligere har været ukendt i vor Praksis.

Al disse saa korte Bemærkninger, som jeg saaledes i Hastværk har faaet tilføjet i Betænkningen, og endvidere af mine Udtalelser ved Iste Behandling her i Salen, vil det være det høje Ting bekendt, at jeg er principielt imod Forslaget om en Østst. Jeg vil under alle Omstændigheder stemme imod Lovens Vedtagelse ved 3dje Behandling, men de Grunde, som jeg maatte have dertil, er det endnu ikke Stedet til nærmere at udtale mig om, det er noget, der hører hjemme ved 3dje Behandling, medens Reglen ved 2den Behandling jo er den, at der kun kan tales om de enkelte Paragraffer og de dertil stillede Ændringer, og jeg skal derfor afholde mig fra at komme ind paa almindelige Bemærkninger, indtil vi naa 3dje Behandling.

— Om de stillede Ændringsforslag vil jeg kun tillade mig en eneste Bemærkning, at var jeg en Ven af en Østst i det hele taget, maatte jeg erkende, at flere af de Ændringer, der ere stillede af Udvalgets Flertal, indeholde reelle Forbedringer af Lovforslaget, og jeg maatte saa selvfølgelig stemme derfor. Det samme gælder om alle de Ændringsforslag, der ere stillede udenfor Betænkningen af min ærede Sidemand til Højre (Det. Hansen); hvis jeg overhovedet var med paa en Østst, var en Ven af den, tror jeg nok, at jeg kunde sige, at jeg vilde stemme for alle de ølleve af ham stillede Ændringsforslag. Men da jeg som sagt er en Modstander af en Østst, interesserer Behandlingen af disse Ændringsforslag mig ikke videre, og jeg aqter derfor ikke at deltagte hverken i Forhandlingen om disse Ændringsforslag eller i Afstemningen over dem. Dog skal jeg tilføje, at jeg meget godt ud fra den almindelige Betragtning kan gøre en Undtagelse med Hensyn til et enkelt Ændringsforslag, der udenfor Betænkningen er stillet til § 23, og som med Hensyn til Lovens Strafftræden foreslaar, at den skal træde i Kraft samtidig med en Lov, hvorved det bestemmes, at Indtægten af en Østst anvendes til en Alderdomsforsørgelse for ubemidlede. Nu er jeg jo saa temmelig overbevist om efter alt, hvad der foreligger, at hvor meget jeg end kan have mod en Østst, er den nok at betragte som en Kædsgerning, alligevel, og jeg vil da sige, at naar vi maa betragte Øststatten som en Kædsgerning, en efter min Betragtning sørgelig Kædsgerning, veed jeg ikke noget bedre, den kan avendes til end

til en virkelig Alderdomsforsørgelse for ubemidlede. Det er denne Anvendelse af Øststattens Beløb, jeg aller helst vilde se bragt i Udførelse, og derfor var der som sagt ikke noget til Hinder for, at jeg kunde stemme for dette Ændringsforslag, idet det tiltaler mig fremfor alle de andre. Men som sagt, jeg skal afholde mig fra videre Forhandling og Deltagelse i Afstemningen over alle de foreliggende Ændringsforslag.

Formanden. Jeg tror egentlig ikke, at det ærede Medlem fremsatte nogen Anke imod den Fremgangsmaade, der i denne Sag er brugt fra Formandens Side, og det vilde han heller ikke med Rette kunne gøre. Hvad jeg ytrede i Fredagsmødet, var i nøje Overensstemmelse med den Meddelelse, som baade Formanden og Ordføreren i Udvalget havde givet mig om, at Betænkningen i Løbet af Fredagen vilde blive omdekt, hvilket ogsaa skete, og den Tilføjelse, der blev gjort overfor mig, rettede jeg mig ligeledes ganske efter, ved at sige, at der maatte være forbeholdt et enkelt eller maaste flere Medlemmer af Udvalget at fremkomme med mulige Tillæg til Betænkningen, fordi Afgivelsen af denne allerede skete den Dag. — Muligen vil det ærede Medlem mene, at han har noget at besvare sig over overfor Udvalget selv, det skal jeg ikke indlade mig paa, i alt Fald ikke i Døbliffet, men jeg maa dog sige saa meget, at jeg ikke tror, at den Fremgangsmaade, der er brugt fra Udvalgets Side, enten er saa ekstraordinær, som det ærede Medlem antog, eller i nogen Maade kan siges at være uberettiget.

Madsen-Nyghdal: Jeg har ikke i fjærneste Maade haft til Hensigt at ville bebrejde den ærede Formand noget som helst ved mine Udtalelser om Fremgangsmaaden med Hensyn til min Stilling i Udvalget. Jeg har kun villet fremhæve, saa hensynsfuldt som muligt, de foreliggende Kædsgærninger. Jeg tror endvidere, at der ikke var nogen som helst Grund til at bruge denne Fremgangsmaade da vi have haft Forslaget liggende i Udvalget siden den 29de November forrige Aar, og Forhandlingerne i Udvalget tror jeg nok, jeg tør sige uden at begaa nogen særlig Indiskretion, ere ikke bleve drebne saa overvætted hurtig, at der ikke nok kunde være levet en Dags Tid eller to til Mindretallet til at gøre sine Betragtninger gældende. Endvidere kunde anden Behandling af dette Lovforslag godt være foretaget i Dag, selv om ogsaa Betænkningen ikke var bleven afgivet før Lørdag.